

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΠΑΧΘΕΝΤΕΣ ΝΕΚΡΟΙ

ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ Η. STEIN

Ἡ Ὀλόκληρος ἡ περιοχή τοῦ Michigan ἦτο εἰς πλήρη ἐξέγερσιν Ὅμιδες ἐσηματίζοντο εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φοβισμένα πρόσωπα ἔκυπτον ἐπὶ τῶν πρωϊνῶν ἐφημερίδων αἱ ὁποῖαι περιέγραφον ὡς ἐξῆς τοὺς τρομακτικούς θανάτους τῶν τελευταίων ἡμερῶν:

«Νέα ἐπιδημία; Τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα ἐσημειώθησαν ἐδῶ 31 θάνατοι. Ὁλόκληρος ἡ πόλις εὐρίσκειται ἐν πανικῷ διότι νομίζουν ὅτι ἐνέσκηψε πανόλης ἢ ἄλλη τις ἐπιδημία. Τὰ θύματα τῆς ἐπιδημίας εἶναι ἐκ τῆς νεαρῆς ἡλικίας. Αἱ παρατηρήσεις διασημῶν ἰατρῶν, οἱ ὅποιοι ἤλθον ἐκ Νέας Ὑόρκης βεβαιῶσιν ὅτι ὅλα τὰ θύματα ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας ἀπέθανον. Ἄνευ προηγουμένων συμπτωμάτων κατελάμβανε τοὺς ἀσθενεῖς ἀδιαθεσία, τὴν ὁποίαν ἠκολούθει ἡ ἐξ ὀλοκλήρου ἀπονέκρωσις.

«Πρὶν ἢ προφθάσῃ ὁ ἰατρός νὰ προβῆ εἰς ἐξέτασιν ὁ νέος ἀπέθνησκεν. Ἐπειδὴ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας ἐπιδημία πυρετοῦ μὲ πολλὰ θύματα ὁ φόβος τῶν πολιτῶν εἶναι πολὺν μέγαν καὶ τοσοῦτον μεγαλειότερος ἐπειδὴ πρόκειται διὰ μίαν νέαν καὶ τρομακτικὴν ἀρρώστιαν ἢ ὁποία τόσον γρήγορα ἐνεργεῖ, ὥστε αἱ ἐκ Νέας Ὑόρκης διασημότητες δὲν δύνανται τίποτε κατ' αὐτῆς. Μερικοὶ ἰατροὶ ὑπέθεσαν δηλητηρίασιν. Κατὰ τὴν πρωϊνὴν νεκροψίαν ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν ἐξήγησιν τοῦ πράγματος. Οἱ νεκροὶ φυλάσσονται εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν πτωμάτων τοῦ Νο-

σοκομείου».

Μεγάλη ἀγωνία κατέλαβε τοὺς πολίτας διότι ἂν καιοὶ εὐπορώτεροι ἔμενον ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των ἐν τούτοις προσεβάλλοντο ὑπὸ τῆς νόσου. Αἱ τρομερώτεραι φῆμαι διεδίδοντο. Ἐπιθυρίζετο περὶ ἀσθενείας, ἢ ὁποία μεταδίδεται διὰ τῶν νομισμάτων, μιᾶς Πανώλους. Διηγούντο περὶ ἐκδικήσεων τῶν ὀλιγώτερον εὐπόρων.

Πάλιν, ἄλλοι, ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ τὰ γνωρίζουν καλλίτερα ὠμίλουν περὶ ἐνὸς βακίλλου, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ εἶχεν ἀνακαλυφθῆ ἦτο ἀκαταπολέμητος. Τέλος ὁ καθεὶς ἤξευρε κάτι, ὁ καθεὶς προσέθετε κάτι τρομακτικώτερον, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ τέλος. Ἐκάστη τῶν οἰκιῶν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον ἀποθάνει ἀπεμονοῦτο, μέτρον τὸ ὁποῖον ἠκολούθουν μόνοι των οἱ κάτοικοι.

Κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ ἔστω καὶ μακρόθεν τὸν τόπον τῶν νεκρῶν.

Ὁ τόπος τῶν νεκρῶν ἔκειτο ἐκτὸς τῆς πόλεως. Ὅτε πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχεν ἐνσκήψῃ ἢ πανώλης κατὰ τὸ πολὺ θερμὸν θερος διὰ νὰ ἐμποδισθῆ ἡ μετάδοσις διὰ μέσου τῶν νεκρῶν εἶχον κτίσει ἐν μεγάλῳ ξύλινο παράπηγμα. Ἀργότερον τὸ ἡγόρασε τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον καὶ τὸ ἐμεγάλωσε· ἀλλὰ ποτὲ ἀργότερα δὲν εἶχον παρουσιασθῆ τόσα θύματα νεκρῶν καὶ τώρα ἐχρησιμοποιεῖτο αὐτὸς ὁ μεγάλος χώρος δι'

ἓνα τόσον λυπηρὸν σκοπὸν, ὃ ὁποῖος διὰ τοῦ μυστηρίου τῶν θανάτων ἐγένετο τρομακτικώτερος.

—Παράρτημα. "Ἐν τρομερὸν ἔγκλημα. Οἱ νεκροὶ ἀπήχθησαν—διελάλουν αἱ παιδικαὶ φωναὶ τῶν μικρῶν ἐφημεριδοπωλῶν ὄτε ὁ Jack Holsten ξαπλωμένος ἀναπαυτικὰ εἰς τὰ προσκέφαλα τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ἐπανήρχετο ἐκ τοῦ σταθμοῦ.

"Ὁ Holsten εἶχεν παρελθὼν καὶ ὁ ν. "Ἡ Ἀστυνομία τῆς Ν. Ὑόρκης τοῦ εἶχε ἐμπιστευθῆ πάλιν τὴν παρακολούθησιν μιᾶς μυστηριώδους ὑποθέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν καμμίαν λύσιν δὲν εἶχον οἱ τόσοι διακεκριμένοι ἀστυνομικοὶ. Μόλις τώρα ὁ Holsten εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος «περιβεβλημένος μὲ τιμὰς καὶ ἐπαίνους» ἐπανήρχετο ἐκ τῆς Πρωτεύουσας. "Ἐσκέπτετο τώρα ν' ἀναπαυθῆ ὀλίγον καὶ ἤναψε μὲ τὴν πρόβλεψιν τῆς ὤραίας ἀναπαύσεως ἐν σιγαρέττο.

—Παράρτημα. οἱ ἀπαχθέντες νεκροὶ ἐφῶν ναζον πλησίον του· ἐξεπλάγη 31 νεκροὶ ἀπήχθησαν χωρὶς νὰ σημειωθῶσιν ἕνη τῶν ἐγκληματιῶν. "Ὁ Holsten ἐκτύπησεν εἰς τὸν ὄμιον τὸν σωφῆρ του.

Αὐτὸς ἐσταμάτησεν. "Ὁ Holsten ἠγόρασε ἐν παράρτημα καὶ τὸ ἐδιάβασε ἐνῶ ἡ ἄμαξα προὔχωρει εἰς τὸν σκοπὸν τῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

"Ἐν τρομακτικὸν ἔγκλημα Βεβηλωταὶ πτωμάτων

"Τὴν τελευταίαν νύκτα διεπράχθη τρομακτικὸν ἔγκλημα. Μὲ ἀνεξήγητον τρόπον ἠεπάγησαν 31 πτώματα, τὰ ὁποῖα καθὼς ἀνεκοινώσαμεν ἐφυλάσσοντο ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς εἰς τὴν καλῶς κλεισμένην μεγάλην αἴθουσαν τῶν πτωμάτων. "Ὡς γνωστὸν ἡ αἴθουσα φυλάσσεται ὑπὸ τοῦ φύλακος Φρειδεरिकοῦ Γκούς, ὃ ὁποῖος πλεὸν ἀπὸ εἴκοσιν ἔτη εὐρίσκεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πόλεως. "Ὁ Γκούς ἔκαμε καὶ χθὲς τὴν ἐπιθεώρησίν του ὡς συνήθως· ἐκλείδωσε τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς νυκτὸς ὅλας τὰς θύρας καὶ μετέβη εἰς τὴν πλησίον κατοικίαν του. "Ὅτε σήμερον τὸ πρωῖ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν.

"Οἱ νεκροὶ εἶχον ἐξαφανισθεῖ.

"Παράθυρα, σύρται καὶ θύραι εὐρέθησαν

ἐν πλήρει τάξει. Κανὲν ἕχνος παραβίασεως. "Ὁ Εἰσαγγελεὺς Γκότνερ προεφυλάκισε τὸν Γκούς. "Ἡ ἀστυνομία εὐρίσκειται πρὸ ἑνὸς αἰνίγματος. Νεώτερον δὲν ἐγνώσθη μέχρι τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ φύλου».

Μόλις ὁ Holsten ἐδιάβασε τὴν εἰδησιν ἐφώνησεν εἰς τὸν σωφῆρ του «εἰς τὸ πλησιέστερον πρᾶτήριον τῶν ἐφημεριδῶν» ἡ ἄμαξα ἐσταμάτησε ὁ Holsten ἐπήδησεν ἔξω καὶ ἐσπευσεν εἰς τὸ πρᾶτήριον «τὴν πρωϊνὴν ἐφημερίδα»—"Ἐπωλήθη κύριε μου τὸ τρομερὸν αὐτύχημα ἐνδιέφερεν ὄλον τὸν κόσμον. "Ὁ Holsten ἠὐχαρίστησε καὶ ἀπήλθε πάλιν εἰς τὴν ἄμαξάν του «εἰς τὸ πλησιέστερον πρᾶτήριον». Πάλιν ἐδῶ «ἐπωλήθη». Εἰς τὴν σύνταξιν διέταξεν ὁ ντέτεκτιφ ἀνυπόμονος. "Ὁ σωφῆρ ἐσφύριξε πρὸ τῆς μεγάλης εἰσόδου τοῦ μεγάρου τῆς "Ἐφημερίδος. Εἰς θυρωρὸς ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ὁ Holsten ἀνηγγέλθη εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Συντάξεως. Αὐτὸς προσῆλθε μὲ ἀνοικτὰς τὰς χεῖρας. —Δόξαι σοὶ ὁ Θεὸς ποῦ σεῖς εὐρίσκεσθε εἰς τὴν χώραν μας ἀγαπητὴ φίλε. Τώρα δὲν ἀγωνιῶ διὰ τὴν λύσιν τοῦ μυστηρίου. "Ἐλάτε, ἐλάτε θέλω νὰ σᾶς τὰ διηγηθῶ ὅλα. Εἰσῆγγαγε τὸν Holsten εἰς τὸ ἰδιαιτερόν του δωμάτιον.

Μία ὥραν βραδύτερον ὁ Ντέτεκτιφ ἐκάθητο εἰς τὸ γραφεῖο του· πρὸ αὐτοῦ ἔκειτο τὸ Παράρτημα καὶ ἡ πρωϊνὴ ἔκδοσις.

"Ἐπανειλημμένως διηρχετο μετὰ προσοχῆς τὰς γραμμάς. Δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ληστῶν τῶν πτωμάτων, Τί θὰ ἔκαμμον οἱ λησταὶ μὲ τόσον πολλοὺς νεκρούς; Καὶ αὐτὴ ἡ αἰφνιδία ἐπιδημία..... Δὲν ἐπίστευεν εἰς αὐτό. "Ἐπίστευε μᾶλλον ὅτι συνέβη μεγάλο ἔγκλημα. "Ἀλλὰ πρὸς ποῖον σκοπὸν; Ματαίως ἀνεξήτει τὰ αἷτια τῆς πράξεως..... Καὶ πῶς ἀπήχθησαν οἱ νεκροί; "Ὁ Holsten ἐσκέπτετο καὶ πάλιν ἐσκέπτετο.

Τὸ πιαιτελάκι τῶν σιγάρων ἐγεμίζετο ἀργά—ἀργὰ μὲ ὑπολειμματα σιγαρέττων. "Ὁ ἥλιος ἀνήρχετο. "Ἐκάθητο ἀκόμη πάντοτε ἐμβαθύνων εἰς τὰς σημειώσεις. Τὸ ἀπλανὲς βλέμμα του ἐβυθίζετο εἰς τὸ ἄπειρον.

"Ἐπανειλημμένως ἠνοιξεν ἡ οἰκονόμος του μετὰ προσοχῆς τὴν θύραν. "Ἀφοῦ εἶδεν ὅτι αἱ ὥραι παρήρχοντο χωρὶς ὁ Holsten νὰ κινήθῃ ἔλαβε θάρρος.

—Κύριε "Ὀλστεν ἐπιθύριζε διὰ μέσου

τῆς ἡμαιοιχθείσης θύρας. Κύριε Ὀλσταν τοῦ γεῦμα εἶναι ἔτοιμον πρέπει κάτι τι νὰ πάρετε.

ἽΟ ὄνειροπόλος εἰνάχθη. Καλὰ, καλὰ κυρία Λύγκοφ· κουρασμένος ἐδίπλωσε τὴν ἐφημερίδα. Τότε τὸ βλέμμα του ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγγελίας κηδεϊῶν· τὰς ἐδιάβασε τροχάδην «Θεὸ μου» ἐπιθύρυσεν «ὄλα αὐτὰ τὰ παιδιά...»

Αἴφνης ἀνετινάχθη:

«Ἄλλὰ τί εἶναι αὐτό!» Ὁ Holsten ἔσκυψε μὲ περισσότερον ἐνδιαφέρον.

«Ἄλλὰ αὐτὸ εἶναι ἐκπληκτικόν. Μόνον κοράσια καὶ νεαραὶ γυναῖκες ἀπέθανον. Τι εἶδους ἀσθένεια εἶναι αὐτὴ ποῦ προσέβαλε μόνον τὸ γυναικεῖον φύλον καὶ μάλιστα τὴν νεαρὰν ἡλικίαν! Παράξενον—ἀρεκτὰ παράξενον...!»

Τὴν στιγμήν αὐτὴν ἐκτύπησε τὸ κουδοῦνι τοῦ τηλεφώνου.

Ἐπῆρε τὸ ἀκουστικόν.

«Ἐμπρός;»

«Ναὶ ἐπέστρεψα!»

«Ἐὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ. Ὅλα ἐπέτυχαν».

«Ναὶ ἤκουσα καὶ ἐδιάβασα ἤδη δι' αὐτό!»

»Ἐτσι, ὁ ἀρχισυντάκτης σὰς εἰδοποίησεν διὰ τὴν ἀφίξίν μου, καὶ τώρα θὰ ἤθελα νὰ ἀναπαυθῶ ὀλίγον...»

«Ὅχι, ὄχι, ἀγαπητέ μου κύριε Ἐπιθεωρητῆ, μείνατε ἤσυχος, ἀναμφιβόλως εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας».

»Ναὶ ἔρχομαι—Κατ' εὐθείαν εἰς τὸ μέρος τῆς πράξεως—Ναὶ—ὠραῖα χαιρετῶε.

Ἐναστενάζων ἐκρέμασε τὸ ἀκουστικόν. Ἐπειτα ἐπῆρε ἓνα ἄλλο καὶ ἐπάτησε ἓνα κουμπί.

== Ἐμπρός Μπόμπι; Ναί. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔλθῃς ἐδῶ μὲ τὴν ἄμαξαν. Ἐπείγει. Ἐπαγγελματικόν».

Ἡ κυρία Λύγκοφ ἐπερίμενε εἰς τὴν τραπεζαρίαν.

«Θεὸ μου, Θεὸ μου, πάλιν φεύγει καὶ τὸ ὠραῖον φαγητόν...!»

—Ἀγαπητὴ μου γρηγόρα τὰ πράγματά μου. Θὰ πάρω ὀρθίος μερικὲς μπουκιές!... Καὶ ἐνῶ ἀπ' ἔξω τὸ αὐτοκίνητον ἐδίκε τὸ σύνθημα, ὁ Ζὰκ ἀφοῦ ἔπιε ἓνα ποτήρι τσέερου, ἔσπευσε πρὸς τὴν κλίμακα μὲ τὸ ἐπανωφόρι καὶ τὸ καπέλλο εἰς τὰς χεῖρας.

(Ἐκολουθεῖ)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ Μ. ΝΑΠΟΛΕΩΝΤΟΣ

—Κανόνες ζωλέμων

«Εἰς τὸν πόλεμον οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε τίποτε, εἰς ἄνθρωπος εἶνε τὸ πᾶν, τὸ νικᾶν δὲν εἶνε τίποτε ὅ,τι ἐνδιαφέρει εἶνε νὰ ἐπωφελεῖται υἱς τῆς νίκης, Ἐνίκησα πάντοτε ὑπερεξογκῶνων εἰς τοὺς στρατιώτας μου τὸν ἀριθμὸν των, ὑποβιβάζων εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐχθρῶν μου. Ἡ στρατιωτικὴ ἐπιστήμη συνίσταται εἰς τὸ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει ἐκ τῶν προτέρων ὄλαι αἱ πιθανότητες καὶ νὰ ἀφήνεται εἰς τὴν τύχην τὸ μεγαλύτερον μέρος. Ἡ τύχη παραμένει πάντοτε μυστήριον διὰ τὰ μέτρια πνεύματα».

—Παράδοξος ὄσον καὶ ὀσέροχος ὀμορογία.

«Ναὶ ἀγαπῶ τὴν δύναμιν, ἀλλὰ τὴν ἀγα-

πῶ ὀπως οἱ καλλιτέχναι. Τὴν ἀγαπῶ ὀπως ὀ μουσικὸς ἀγαπᾶ τὸ βιολί του. Τὴν ἀγαπῶ διὰ νὰ ἐξαγάγω ἐξ αὐτῆς τόνους συμφωνίας, ἀρμονίας».

—Κανόνες ζωρικῶ βίου.

Ἡ ἐλευθερία εἶνε μία ἀνάγκη, τὴν ὀποῖαν ἠσθάνθησαν μόνον ὀλίγοι προνομιοῦχοι τοῦ πνεύματος. Τὸναντιὸν τὰ πλήθη ἔχουν ἀνάγκην ὀσότητος. Ὁ καλλίτερος τῶπος διὰ νὰ μὲ δοξάζουν εἶνε νὰ κάμνουν πράξεις, αἴτινες νὰ ἐμπνέουν ἠρωϊκὰ αἰσθήματα εἰς τὸ ἔθνος εἰς τὴν νεολαίαν, εἰς τὸν στρατόν.

